

Jak dovést Českou republiku k prosperitě

 [litterate.cz/jak-dovest-ceskou-republiku-k-prosperite](https://www.litterate.cz/jak-dovest-ceskou-republiku-k-prosperite)

Pes

3 ledna, 2023

V minulém článku (<https://www.litterate.cz/jak-vyhrat-volby/>) jsme se zabývali tím, jak působit na voliče propadající nízkým pudům a návalům různých pocitů. V tomto díle se budeme věnovat tomu, jak v případě volebního vítězství pozvednout ČR k prosperitě.

Hospodářství

Devět z deseti ekonomických expertů, kteří nepracují pro ČT, Vám potvrdí, že země, kde téměř všechny banky patří zahraničním investorům, nemůže příliš prosperovat. Zvláště když se ukazuje, že ty naše dceřinky vydělávají, ale zisk se odesílá do zahraničí, aby se jím mohly sanovat ztráty matinek. Takhle tu prosperitu nevybudujeme, soudruzi! A neděje se to jen u bank. Naše vodovody patří často zahraničním vlastníkům. Některé strojírenské podniky zde vyrábí jen za náklady. V účetnictví jsou na černé nule (mají nepatrný zisk) a jejich ředitelé dělníkům na čtvrtletních setkáních s vážnou tváří vysvětlují, jak dobře podnik vedou, protože nejsou ve ztrátě a nemusí se propouštět. Co jim už ale neřeknou je to, že zahraniční vlastník si na výrobek zde vyrobený přirazí 50 až 150 % a pak jej prodá koncovému zákazníkovi. Škrtem pera vydělá během pár minut ohromné peníze a celý zisk zůstane v zahraničí. To je panečku produktivita práce! (Jistě jste už slyšeli projev některého taky-politika či rádoby-ekonomů na toto téma: Je třeba, abyste víc pracovali, podívejte se, jakou produktivitu práce mají v zahraničí!) A to ještě většina lidí netuší, že pokud by nějakým nedopatřením byl zisk dcerunky moc velký, pošle matinka svého odborníka, který za pakatel nějakých 10 000 euro na den (plus stravné a ubytování v pražském Hiltonu) vysvětlí zdejší manažerské třídě, co je to Six Sigma či jak získat černý pásek v Lean managementu. Peníze za školení odtečou opět do zahraničí, což je primární cíl. Ťuňťa, který by namítal, že ty podivné řeči by se daly pořídit od Pepy z Prahy za

desetinu ceny, bude jen pro smích, protože každý dobrý manager přece ví, že know-how ze západu je na úplně jiné úrovni, než bychom my zde ve východních provinciích byli schopni vůbec kdy dát dohromady.

Jak z toho ven? Jak zde vybudovat velké firmy, které by mohly konkurovat v zahraničí, ale které by zisk investovaly zde a nevyváděly jej do zahraničí?

Inu jedna možnost je osladit vyvádění zisku matinkám nějakou pěknou daní. To samozřejmě nepůjde jednoduše, od toho jsme konec konců v EU, abychom si nemohli moc vyskakovat a abychom jako kolonie pěkně poslouchali ty větší, kteří to s námi myslí dobře (zvláště Germánii). Jsme malá země, taháme za kratší část provazu a proto si na obry nemůžeme jen tak vyskakovat. Bude třeba všelijakých právnických klíčků a mnoho invence v zákonodárném sboru, abychom dosáhli svého. Také je možné, že to náš velký bratr prohlédne a bude požadovat nápravu. Naší jedinečnou národní zbraní je však švejkování. Díky němu jsme neporazitelní! Navenek se musíme tvářit jako největší eurohujeři, kteří milerádi sladí svoje zákony s posvátnými svitky vyprodukovanými v Centrále. Ale ve skutečnosti musíme pracovat pro sebe. Není naší vinou, že díky pozměňovacím návrhům se v zákoně objevila nějaká skulinka, díky které je možné opět zdanit vyvádění zisku. Že jsme se snažili být papežštější než papež a díky tomu je ze zákona nepoužitelný paskvil. Není naší chybou, že finanční úřady více prověřují zahraniční firmy. Stejně tak není naší chybou, že soudy se táhnou několik let — máme přece nezávislou justici! Možnosti tu jsou, stačí je jen využít.

Druhá možnost je nenápadná státní podpora domácím firmám. Možností je opět fůra. Je jen třeba mít nějakou vizi, vybrat vhodné kandidáty a peníze nerozkrást. A celý proces neutopit v byrokratickém papírování. To přece je v našich silách, nebo snad ne?

Zelené odpustky

Přerozdělování peněz v Centrále nabírá stále vyšších obrátek a poslední výdobytek v tomto směru jsou tzv. Zelené odpustky. Jedná se o emisní povolenky, které je nutno kupovat na stále více činností (nyní např. už i domácnosti na topení) a pomocí nichž má nehodné lidstvo vykoupit všechny své uhlíkové hříchy/stopy. Má-li ČR prosperovat, je třeba se pomocí švejkování vymanit co možná nejvíce i z tohoto bohulibého plánu, který dle zlých jazyků slouží jen k tomu, aby si vybraní jedinci namastili kapsu.

Energetika

Prosperita není dost dobře možná v prostředí, kde jsou drahé energie díky tomu, že vláda upřednostňuje podporu Velkého bratra před vlastními lidmi a firmami. Obyčejný volič totiž vůbec nechápe, proč levně vyrábíme elektrickou energii a potom si ji draho kupujeme na burze. Taková základní neznalost, je třeba myslet politicky! Horkým hlavám se potom může premiér jevit jako zemský škůdce a jeho poradci jako banda prodejných ženštin. I v této oblasti je nutno zjednat mírnou nápravu v mezích zákona (samozřejmě). Jako první vlašťovka by mohlo zaznít prohlášení valné hromady ČEZu (kde má stát většinu) v tom smyslu, že se usnesli dalších 5 let nevyplácet držitelům akcií žádné dividendy a všechny zisky investovat do stavby nové jaderné elektrárny.

Neziskovky a spol

Na státní cecek je přísáto mnoho neziskových organizací, z nichž většina umí zcela brilantně obhájit své zásluhy a vysvětlit všem, že jejich úloha je nezastupitelná. Jen menšina z těchto organizací se neobtěžuje ani vyplnit výroční zprávu, či ve zprávě bezostyšně přizná, že většina prostředků šla na platy a pak nějaké drobné ještě na kancelářské potřeby či na Ostatní výdaje. Většinu těchto přísavek je nutno odpojit a zbavit se jich. Opět ne nějak přímo a direktivně, jsme přece demokratická a občanská společnost a neziskových organizací si ceníme. Jen jsme trošku změnili pravidla pro jejich financování,

malinko zpřísnili žádosti o finance a granty, a v neposlední řadě i finanční úřady jsou teď malinko bdělejší nad tím, co kdo jak vykazuje.

Média

Aby veřejnost naše bohulibé snažení správně pochopila, je nutné aby byla objektivně a správně informována. A kdo z novinářů lépe pochopí vládní vyhlášení než státní zaměstnanec, či než médium, kde má stát výrazný podíl. Nebo to snad budou noviny, kde se pan majitel zná osobně s premiérem a které čistě náhodou dostaly státní grant? Ať tak či tak, správná mediální výchova voličů je nutná. Tu bandu ovčanů jednajících vesměs na základě pocitů není možné nechat (už pro jejich vlastní bezpečnost) bez dozoru. Naopak, jejich pocity je třeba kultivovat tak, aby se jejich láska i nenávist vždy obrátila tím správným směrem. Je třeba neustále prezentovat příběhy obyčejných lidí, které jsou mezi lidem velmi oblíbené a lehce pochopitelné. S logikou není třeba si příliš lámat hlavu. Většina lidí má krátkou paměť a je-li příběh zabalen do správného pocitového rámce, lze v úterý vysílat přesný opak toho, co bylo vysíláno v pondělí, a málokdo si toho vůbec všimne.

Načasování

Jak jsme zmínili už v předešlém článku, načasování je velmi důležité. Je třeba do poslední chvíle vyjednávat veškeré věci potajmu a v zákulisí a teprve až je vše dojednané, oznámit výsledek veřejnosti tak, aby již nebylo možné věc změnit. Do poslední chvíle je třeba se tvářit, že jednání směřuje správným euro-směrem a až teprve těsně před cílem je možno odhalit pravdu. Prostě postupovat stejně, jak to doporučuje Sun-c' ve svém díle Umění války (Válka je především důmyslná lest: tak jsi-li schopný, předstírej neschopnost; tak jsi-li připraven, předstírej nepřipravenost; tak jsi-li nablízku, dělej, žes daleko; tak jsi-li daleko, dělej, žes nablízku). Kdyby takto postupoval premiér Nečas ohledně dostavby Temelína, mohli jsme mít už

elektrárnu dostavěnou a pan premiér nemusel vysvětlovat tu patálii s kabelkami. Problém této strategie je v českých podmínkách ten, že u nás se nic neudrží v tajnosti a vše se vykecá.

V dalším článku si popíšeme, jak organizovat politickou stranu tak, abychom mohli dosáhnout svých cílů.